

Kreetta Onkeli ja Jussi Kaakinen (kuv.): Ahmattien yö: kekriseikkailu (Maahenki, 2013)

Serkukset Kake, Liisa ja Tapsa ovat matkalla mökille ja ajautuvat villiin kekriöiseen seikkailuun goottimummonsa kanssa. Vapaaherra von Lapion kartanoon on kutsuttu juhluvieraita manalan majoilta ja säntillisen Visun perheen kellarissa ahmii nälkäinen kekripukki liikaa chiliä. Mitä muuta ihmeellistä voikaan taianomaisena yönä tapahtua, ja saako kekripukki päänsä takaisin?

Kenelle: Tietoa kekriinvieton perinteestä hauskaasti jännittävään tarinaan yhdistävä teos sopii alakoulun ensimmäisille luokille yhdessä tai yksin luettavaksi. Sarjakuvamainen kuvitus on mukaansatempaava ja hauska!

KARTANON HUONEITA

Loikittuaan metsään karkuun Kekripukki erotti kaukana suuren talon, joka oli oikeastaan kartano. Jokin ääni käski Kekripukin lähteä koettamaan onneaan siitä suunnasta. Ja niin se on, että joskus on elämässä tehtävä, kuten tuntuu. Se talo oli tienoon suurin talo, von Lapion sukukartano, ja juuri sinne piti Kekripukin mennä. (s. 15.)

▪ Von Lapion sukukartanon kuva on kirjan sivulla 15. Valitse yksi talon paristakymmenestä ikkunasta ja mieti, kuka huoneessa asuu. Miltä huoneessa näyttää? Millaisia värejä, huonekaluja tai esineitä siellä on? Onko huone sekainen vai yltiöpäisen siisti? Miltä siellä tuoksuu? Millaiset verhot siellä on? Miltä huoneen tunnelma vaikuttaa? Kirjoita huoneesta, mutta älä mainitse asukasta tekstissäsi. Se selviää huoneen kuvauksesta selittelemättäkin. Tämä on perinteinen kirjoitusharjoitus, jossa näytetään mutta ei selitellä turhia.

SOKKOMURHAAJA

Jos olet joskus leikkinyt sokkosta, osaat kuvitella, millaista on etsiä suuntaa pilkkopimeässä. Kaikki yöt eivät ole kirkkaita, vaan myös öisin pilvet voivat verhota kuun eikä silloin metsässä näe mitään. On niin pimeää, ettei näe edes käsivarttaan.

Sillä tienoolla, missä Kake, Liisa ja mummo nyt patikoivat, oli säkkipimeää. He eivät erottaneet pimeässä toisiaan. Kake oli ritarillisesti tarttunut nuorempaa Liisaa kädestä, mutta Mummo loitto ni lapsista. Lopulta he eivät edes kuulleet Mummon ääntä, sillä metsä tuntui rapisevan, suo sihisevän ja oma hengitys tiheni ja peitti huohotuksellaan alleen muun. (s. 22.)

▪ Miltä tuntuu, kun ei näe mitään? Kokeillaan sitä leikkimällä sokkomurhaajaa. Leikki menee niin, että pimeässä salissa kaikki leikkijät laittavat silmänsä kiinni. Leikinjohtaja valitsee yhden, jonka selkään piirtää raksin. Hän on murhaaja. Kaikki kulkevat huoneessa silmät kiinni ja mahdollisimman hiljaa. Murhaaja murhaa eli piirtää raksin toisen leikkijän selkään aina, kun hän saa jonkun kiinni. Kun leikkijä tulee murhatuksi, hän huutaa ja kaatuu teatraalisesti maahan. Muuten on tarkoitus liikkua mahdollisimman hiljaa, mutta kuolema on äänekäs. Kun kaikki on murhattu leikki loppuu. Leikin päätteeksi kirjoitetaan, miltä tuntui olla sokkona. Millaisia tunteita se herätti? Miten se vaikutti liikkumiseen, entä ajatuksiin?

AAVEITA JA KUMMITUKSIA

Kekripukki keskusteli aivan kuin hänellä olisi ollut suu. Alkujuoma katosi pään kohdalla kuin näkymättömään. Von Lapio vilkaisi muotokuvaa takan yläpuolella. Maalauksessa näkyi isoisa kokonaisuudessaan, ja silmät tuntuivat tarkkailevan illallista, vaikka ne olivat vain öljyväriä.

Von Lapion oikealla puolella istui vanhapiikatäti. Täti oli kovin arka ja maannut kuolleena monta vuosikymmentä. Tädillä oli musta leninki valkoisella pitsikauluksella. Hänen korvissaan riippuivat hillityt helmet ja hän ennemminkin nuuhkaisi lasia kuin siemaisi siitä.

”Khiitos”, täti sihisi arasti ja hymyili lempeästi. Silmien kohdilla oli mustat aukot. (s. 27.)

- Luomuviljelijä, vapaaherra von Lapion kekriyön juhlaan on saapunut kolme aavemaista vierasta, joiden kuvat löytyvät aukeamalta s. 28–29. Keksi oma aave, kummitus tai kummajainen, joka saapuu juhliin kuokkavieraaksi. Miltä hän näyttää? Kuka hän on? Ja miksi hän tuli juhliin? Kirjota kuvaus henkilöstä ja päättää se repliikkiin, jossa aaveesi sanoo jotain. Samalla tavalla kuin yllä olevassa katkelmassa.

KYLÄJUHLAT

Pihalla touhusi värikästä, eloisaa väkeä. Hyllyvä täti tiukassa punaisessa mekossa ohjeisti lampaanpaistajaa, tunnettu pikajuoksija repaleisissa muotifarkuissa kantoi lautasia, kovaääninen taidemaalari valkoisessa, öljyvärien tahrimassa haalarissa huitoi käsiään, luontovalokuvaaja eräpuvussa kuvasi piileskellen tapahtumia. Kunnanjohtaja ja eläinlääkäri supisivat naamat peruslukemilla, opettajapariskunta seurasi menoa tietämättä mennäkö mukaan vaiko hillitä itsensä, ja kylään muuttanut säveltäjä pimputti juhliin säveltämänsä kekripolkkaa kuistille kannetulla pianolla villasormikkaissa, joiden päät oli leikattu. (s. 40.)

- Metsän siimeksessä kylätalossa kekriä juhlii värikästä ja eloisaa väkeä. Katso aukeaman 38–39 kuvaa juhlahumusta. Valitse jokin porukka tai parivaljakko ja kirjoita henkilöiden dialogi eli vuoropuhelu juhlahumussa. Aloita dialogin kirjoittaminen 3–5 virkkeen kuvauksella hetkestä, jolloin vuoropuhelu käydään. Mieti, miltä tilanteessa kuulostaa, tuoksuu ja tuntuu.